

Yoel Kitobi va Laodikiyadagi Yettinchi kun Adventist Jamoati — Beshinchi qism

Qancha Vaqt? Beshinchi Muhr

Jeff Pippenger

2025-12-07

“Ushbu vaqt uchun nur berilganda”, u yoki “qabul qilinadi”, yoki “rad etiladi”. Nur taqdim etilganda amalga oshadigan ajratish abadiy xushxabarning ishidir; u nafaqat Xudoning xalqining muhrlanishini, balki bug‘doy bilan begona o‘tlarning ajratilishini ham o‘z ichiga oladi. Sinov va ajratishning yakuniy jarayoni 9/11 da boshlandi; o‘sha paytda bashoratli savol: “Qachongacha?” deb so‘raydi, va bashoratli javob: “Yakshanba qonunigacha”, bo‘ladi. “Qachongacha” timsolining so‘nggi zikri Vahiy kitobidagi beshinchi muhrda uchraydi.

Va u beshinchi muhrni ochganida, men qurbongoh ostida Xudoning kalomi va ular tutgan shahodat uchun o‘ldirilganlarning jonlarini ko‘rdim. Va ular baland ovoz bilan faryod qilib, shunday dedilar: “Ey Rabbiy, muqaddas va haqiqiy Zot, qachongacha Sen yer yuzida yashovchilar ustidan hukm chiqarmaysan va qonimiz uchun qasos olmaysan?”

Va ulardan har biriga oq liboslar berildi; va ularga aytilniki, ular yana bir oz muddat orom olsinlar, to ularning o‘zlari kabi o‘ldirilishi lozim bo‘lgan hamxizmatkorlari hamda birodarlari soni to‘lgunga qadar. Vahiy 6:9–11.

Ilhom “so‘yilganlarning jonlari” tomonidan berilgan “qachongacha” degan savolning javobini kelajakka, ya‘ni papalik shahidlarining ikkinchi guruhi to‘lg‘aziladigan vaqtga qo‘yadi. Bu Yakshanba qonunidan boshlanadi, va shu sababdan Sister White Vahiy kitobining o‘n sakkizinchi bobini shahidlarning ikkinchi guruhining bajo bo‘lishi deb ko‘rsatadi. Dastlabki besh oyatda ikki “ovoz” bor; birinchi ovoz 9/11ni belgilaydi, ikkinchi ovoz esa Yakshanba qonuni davrida erkaklar va ayollarni Bobildan chiqishga chorlaydi. Sister White beshinchi muhrdagi “qachongacha” timsolini Vahiy kitobining o‘n sakkizinchi bobidagi dastlabki besh oyat bilan bog‘lab, 9/11dan Yakshanba qonunigacha bo‘lgan davrni tasvirlaydi. E’tibor Xudoning xalqini ajratish va muhrlashga emas, balki papalikning o‘tgan tarix shahidlarini hamda Yakshanba qonuni inqirozi davrida papalik shahidlarining ikkinchi guruhini tashkil etadigan o‘sha shahidlarni o‘ldirgani uchun uning ustidan chiqariladigan hukmga qaratilgan.

“Beshinchi muhr ochilganda, vahiya Yuhanno Vahiy oluvchi qurbongoh ostida Xudoning Kalomi va Iso Masihning shahodati uchun o‘ldirilganlar jamoasini ko‘rdi. Shundan keyin Vahiy kitobining o‘n sakkizinchi bobida tasvirlangan manzaralar yuz berdi; unda sodiq va haqgo‘y bo‘lganlar Bobildan chiqishga chaqiriladilar. [Vahiy 18:1–5, keltirilgan.]” Manuscript Releases, 20-jild, 14.

U beshinchi muhr shahidlarini va Yakshanba qonuni inqirozi davrida tarkib topadigan kelajakdagi, ikkinchi guruh shahidlarini aniqlab ko‘rsatadigan boshqa parchada, u o‘sha sahnalar “kelajakdagi bir vaqt davrida bo‘lur edi”, deydi. Vahiy kitobining o‘n sakkizinchi bobi dagi ikki ovoz

“kelajakdagi bir vaqt davri”ni ifodalaydi. Birinchi ovoz boshida 9/11 da, ikkinchi ovoz esa Yakshanba qonuni vaqtidadir.

“U beshinchi muhrni ochganida, men qurbongoh ostida Xudoning kalomi va ular tutgan shahodat uchun o‘ldirilganlarning jonlarini ko‘rdim; va ular baland ovoz bilan faryod qilib, shunday dedilar: Qachongacha, ey Rabbiy, Muqaddas va Haqiqiy Zot, yer yuzida yashovchilar ustidan hukm chiqarmay va qonimiz uchun qasos olmay turasan? Va ularning har biriga oq liboslar berildi [Ular pok va muqaddas deb e‘lon qilindilar]; va ularga aytilniki, o‘zlari kabi o‘ldirilishi kerak bo‘lgan hamxizmatkorlari va birodarlari soni to‘lgunga qadar, yana ozgina muddat orom olsinlar’ [Vahiy 6:9–11]. Bu yerda Yuhannoga haqiqatda mavjud bo‘lgan emas, balki kelajakdagi ma‘lum bir davrda yuz beradigan manzaralar ko‘rsatildi.”

“Vahiy 8:1–4 dan iqtibos.” Qo‘lyozmalar nashrlari, 20-jild, 197.

Opa Uayt ikkinchi shahidlar guruhining shakllanishining bajo bo‘lishini kelajak bilan bog‘laydi, va boshqa bir parchada u Vahiy 18:1–5 ni keltiradi; bu yerda dastlabki uch oyatda bir ovoz, to‘rtinchi va beshinchi oyatlarda esa boshqa bir ovoz ko‘rsatiladi. Birinchi ovoz Nyu-Yorkning ulkan binolari qulagan 9/11 ni belgilaydi, ikkinchi ovoz esa — Yakshanba qonuni bo‘lib, unda Xudoning boshqa suruvi Bobildan tashqariga chaqiriladi. Ikkinchi parchada u Vahiy kitobining sakkizinchi bobiga va dastlabki to‘rt oyatga murojaat qiladi; bu oyatlar yettinchi muhrning ochilishini ko‘rsatadi, o‘shanda qurbongohdan olingan cho‘g‘lar yerga tashlanadi; bu esa Pentikostga muvofiq keladi — osmondan olov tushib, shogirdlarni yoritgan paytga, xuddi Ilyosning o‘n ikki toshi yoritilganidek va shogirdlar ustida ko‘ringan olov tillari bilan ifodalanganidek.

Qachongacha? Zakariyo va Yuhanno

“Qancha vaqt” — bu 11-sentabrdan Yakshanba qonunigacha bo‘lgan davrning bashoratli ramzi bo‘lib, u Karmel tog‘i haqidagi rivoyatda, 1840 yildan 1844 yilgacha bo‘lgan Millerchilar tarixida, Musoning sakkizinchi balodan o‘ninchi balogacha bo‘lgan tarixida, beshinchi muhr shahidlarining guvohligida oldindan ko‘rsatilgan; Zaxariyoda esa, yetmish yil davomida Bobilda bo‘lgan Quddusga Xudo qachon rahm-shafqat ko‘rsatishi haqidagi “qancha vaqt” degan savol beriladi.

Shunda Egamizning farishtasi javob berib dedi: “Ey Sarvari Olam, qachongacha Sen Quddusga va Yahudo shaharlariga rahm-shafqat ko‘rsatmay turasan? Axir Sen mana shu yetmish yil davomida ularga g‘azab qilib kelding-ku.”

Va Rabbiy men bilan so‘zlashayotgan farishtaga yaxshi so‘zlar va taskin beruvchi so‘zlar bilan javob berdi.

Shunda men bilan so‘zlashayotgan farishta menga dedi: «Sen shunday deb nido qilgin: Sarvari Olam shunday demoqda: Men Quddus va Sion uchun ulug‘ rashk bilan rashk qilmoqdaman. Va osoyishtalikda yashayotgan butparast xalqlardan nihoyatda qattiq g‘azabdaman; chunki Men faqat bir oz g‘azablangan edim, ular esa kulfatni yanada kuchaytirishga yordam berdilar. Shuning uchun Sarvari Olam shunday demoqda: Men Quddusga marhamat bilan qaytdim; unda Mening uyim qayta quriladi, — deydi Sarvari Olam, — va Quddus ustiga o‘lchov arqoni tortiladi. Yana nido qilgin, shunday deb: Sarvari Olam shunday demoqda: Mening shaharlarim

yana farovonlik ila keng yoyiladi; Egamiz yana Sionga tasalli beradi va yana Quddusni tanlaydi». Zakariyo 1:12–17.

Opa Uayt Zakariyoning «yetmish yil»ini — qadimgi soʻzma-soʻz Isroil soʻzma-soʻz Bobilga asirlikda boʻlgan davrni — 538-yildan 1798-yilgacha boʻlgan ming ikki yuz oltmish yil bilan bevosita muvofiqlashtiradi; bu davrda ruhiy Isroil (masihiylar) ruhiy Bobilga (Rim katolitsizmi) asirlikda boʻlgan edi.

“Yer yuzidagi Xudoning jamoati shu uzoq, shafqatsiz quvgʻin davri mobaynida, surgun davrida Bobilda asirlikda saqlangan Isroil farzandlari qanchalik haqiqiy asirlikda boʻlgan boʻlsa, xuddi shunchalik darajada asirlikda edi.” Prophets and Kings, 714.

1798-yilda, ming ikki yuz oltmish yilning oxirida, Vahiy kitobining oʻn toʻrtinchi bobida farishtalar sifatida tasvirlangan uch xabarning birinchisi keldi. Ikkinchisi 1844-yil 19-aprelda, uchinchisi esa 1844-yil 22-oktabrda keldi. “Qachongacha” degan savol bilan ramziy ifodalangan tarix 9/11 dan Yakshanba qonunigacha boʻlib, oʻsha vaqt davri Adventizmning boshlanishida, 1840-yil 11-avgustdan 1844-yil 22-oktabrgacha davom etgan Millerchilar harakatida oldindan timsollangan edi. Bu davr Yuhanno Vahiychining oʻninchi bobda bergan ramziy tasviri orqali koʻrsatiladi; unda Yuhanno ogʻzida shirin boʻlgan, ammo qornida achchiq boʻlib qolgan kichik kitobni yeydi.

Va men osmondan eshitgan ovoz men bilan yana gaplashib, dedi: Bor, dengiz va yer ustida turgan farishtaning qoʻlida ochiq turgan kichik kitobni ol. Men farishtaning oldiga borib, unga dedim: Menga oʻsha kichik kitobni ber. U esa menga dedi: Uni olgin va yeb yuborgin; u qornini achchiq qiladi, ammo ogʻzingda asalday shirin boʻladi. Men farishtaning qoʻlidan kichik kitobni oldim va uni yeb yubordim; u ogʻzimda asalday shirin edi; ammo uni yeb boʻlishim bilanoq, qornim achchiq boʻldi.

Va u menga dedi: “Sen yana koʻp xalqlar, elatlar, tillar va shohlar haqida qaytadan bashorat qilishing kerak.” Vahiy 10:8–11.

Yuhanno tasvirlayotgan tarix yeb qoʻyilgan kitob bilan ifodalanadi, chunki yeb qoʻyish Milleritlarning xabarni tushunib yetishini va oʻsha xabarni eʼlon qilishdagi tajribasini ifodalagan edi. Shunday ekan, ana shu tarix bayon etilgandan soʻng darhol Yuhannoga yana bashorat qilishi kerakligi aytilganda, nazarda tutilayotgan bashorat qilish 1840 yildan 1844 yilgacha boʻlgan tarixdir. Yuhannoga 1840 yildan 1844 yilgacha boʻlgan Milleritlar tarixi Adventizmning oxiri tarixida takrorlanishi aytiladi. Yuhannoga yana bashorat qilishi kerakligi aytilishi bilanoq, unga maʼbadni oʻlchash buyuriladi.

Menga tayoqqa oʻxshash qamish berildi; va farishta turib, shunday dedi: Tur, Xudoning maʼbadini, qurbongohni va unda sajda qiluvchilarni oʻlcha. Lekin maʼbaddan tashqaridagi hovlini chetda qoldir va uni oʻlchama; chunki u gʻayriyahudiylarga berilgandir; va ular muqaddas shaharni qirq ikki oy oyoq osti qiladilar. Vahiy 11:1, 2.

1844-yil 22-oktyabrdan keyin adventizmga berilgan ishni Yuhanno maʼbadni oʻlchash yoki qurish sifatida tasvirlagan boʻlib, bu Zakariyoda bayon etilgan: “Quddus uzra yana oʻlchov ipi tortiladi”,

degan va'daga muvofiq edi, chunki Rabbiy "Quddusni yana tanlaydi". Milleriy adventizmning Filadelfiya harakati bilan adventizmning boshida ifodalangan tarix, bir yuz qirq to'rt mingning Filadelfiya harakati bilan adventizmning oxirida takrorlanadi. 1844-yil 22-oktyabrda buyuk umidsizlik paytida "yettinchi farishtaning ovozi yangraydigan kunlar" deb tasvirlangan vaqt davri boshlandi.

Lekin yettinchi farishtaning ovozi yangraydigan kunlarda, u karnay chalishni boshlaganida, Xudoning siri Uning O'z qullari — payg'ambarlariga bildirganidek, tamom bo'lur. Vahiy 10:7.

Xabar Milleritlar uchun shirin edi, chunki ikkinchi voyga oid islomiy vaqt bashorati Milleritlar tomonidan 1840-yil 11-avgustdan oldin bashorat qilinganidek aynan o'sha tarzda bajo bo'ldi. Xabar 1844-yil 22-oktabrdagi buyuk umidsizlikda qorin ichida achchiqqa aylandi. Yuhanno 1840-yildan 1844-yilgacha bo'lgan tarixni tasvirlashni tugatishi bilanoq, unga aynan shu ishni (bashorat qilishni) yana qilishi kerakligi bildiriladi. So'ngra unga Quddusni o'lchash aytiladi va u buni qilganida, u Zakariyoning Rabbiy Quddusni tanlashi haqidagi bashorati bilan uyg'unlashadi. 1844-yil 22-oktabrdan boshlab bashoratli tarix "yettinchi farishtaning ovozi kunlari" sifatida ifodalanadi. Yettinchi farishtaning (uchinchi voy) xabari (ovozi)ning "kunlari" Masihning ilohiyati yuz qirq to'rt ming bo'lishi kerak bo'lgan insoniyat bilan doimiy ravishda birlashadigan vaqt davrini anglatadi. Bu ish 1863-yildagi isyon tufayli kechiktirildi va 11-sentabrda yettinchi farishtaning sadolari (uchinchi voy) yana yangray boshladi.

Muqaddas tarixda Rabbiy O'z nomini o'sha yerga qo'yish uchun Quddusni tanladi, va Uning "nomi" Uning fe'l-atvoridir. Zakariyo Quddus va Sionni tilga olib shunday deydi: "Men Quddus va Sion uchun buyuk rashk bilan rashk qilurman", va shundan so'ng: "Rabbiy hali Sionga taskin berur va hali Quddusni tanlar." Sion "Taskin beruvchi" bo'lgan Muqaddas Ruhni qabul qilganida taskin topadi. Muqaddas Ruhning taskin berishi 9/11 da boshlandi, bu esa Masih tirilganidan keyin Otasi bilan uchrashuvdan qaytib kelgach, shogirdlar ustiga nafas puflaganiga muvofiqdir. Muqaddas Ruhning zohir bo'lishi Hosil bayramida nihoyatda ortdi. O'sha davr birinchi hosil nazrining tiriltirilishi bilan boshlandi va Hosil bayramining birinchi hosil nazri bilan yakunlandi; o'shanda esa butun dunyo xabarni eshitdi.

Taslli topinglar, tasalli topinglar Mening xalqimni, deydi sizlarning Xudoyingiz. Quddusga ko'nglini ko'tarib gapiringlar va unga nido qilinglar: uning kurashi tamom bo'ldi, gunohi kechirildi; chunki u barcha gunohlari uchun Egamizning qo'lidan ikki hissa oldi. Ishayo 41:1, 2.

Yuz qirq to'rt ming kishi "ularning gunohi kechirilganda" muhrlanadi. Bu Yakshanba qonunidan sal avval sodir bo'ladi; o'sha paytda ular Hosil bayramidagi shogirdlar timsol qilganidek, Muqaddas Ruhning o'lchovsiz yog'dirilishini qabul qilar ekanlar, Pentikostning ilk hosil nazri sifatida ko'tariladilar. 9/11 da boshlangan yomg'irning sepilishi Yakshanba qonunida to'liq yog'dirilishga aylanadi. Tarixda bu 9/11 dagi ilk hosil nazridan to Yakshanba qonunidagi ilk hosil nazrigacha bo'lgan davrdir; o'sha yerda yuz qirq to'rt ming muhrlanib, Yakshanba qonunidan sinov muddati yopilgungacha bayroq sifatida ko'tarilish uchun nazr qilib tayyorlanadi. O'sha tarix Vahiy kitobining o'n sakkizinchi bobidagi dastlabki uch oyat bilan ifodalanadi; u yerda Bobilning

qulashi e'lon qilinadi, va bu Muqaddas Kitobdagi "ikki baravar bo'lish"ni ifodalovchi ramzdir.

Shundan keyin men osmondan tushib kelayotgan boshqa bir farishtani ko'rdim; uning qudrati buyuk edi, va yer uning ulug'vorligidan yorishdi. U qudratli ovoz bilan baland faryod qilib dedi: "Buyuk Bobil quladi, quladi va jinlarning maskaniga, har qanday nopok ruhning panohiga hamda har qanday nopok va jirkanch qushning qafasiga aylandi. Chunki barcha xalqlar uning zinosi g'azabining sharobidan ichdilar, yer yuzining shohlari u bilan zino qildilar, va yerning savdogarlari uning hashamatining mo'l-ko'lligi orqali boyib ketdilar".
Vahiy 18:1–3.

Muqaddas Bitiklar bo'ylab ibora yoki so'zlarning takrorlanishi oxirgi kunlarda Bobilning qulashining mukammal bajo bo'lishini ifodalaydi. Bu — har doim bir narsaning oxirini uning boshlanishi bilan tasvirlaydigan Alfa va Omeganing muhridir. Bobilning ikki qulashi Nimrod va Belshatsar orqali ifodalanadi. Nimrod Bobilning boshlanishi edi, o'shanda u shunchaki Bobil emas, Bobil—Babel edi. Nimrodning qulashi Belshatsarning qulashini ifodalagan edi, va ikkinchi farishta hamda Vahiy kitobining o'n sakkizinchi bobidagi farishtaning xabari shundan iboratki, Bobilning boshida Nimrodning qulashi oxirida Belshatsarning qulashini ifodalagan, chunki Alfa va Omega har doim bir narsaning oxirini uning boshlanishi bilan tasvirlaydi.

Nimrodning minorasi uning qulashining ramzi sifatida qulatildi va u 11-sentabrda Egizak minoralarining qulashini timsolladi. Belshazzarning qulashi devordagi yozuv edi; bu, Muqaddas Kitob bashoratidagi birinchi shohlik sifatida Bobilning yetmish yillik hukmronligining tugashini belgiladi va shu tariqa Ishayo yigirma uch bobdagi ramziy "bir shohning kunlariga ko'ra yetmish yil"ning oxirida, ya'ni 1798-yildan boshlab yakshanba qonunigacha bo'lgan Amerika Qo'shma Shtatlari tarixini ifodalovchi davrning yakunida, Amerika Qo'shma Shtatlarining qulashini timsolladi. Belshazzarning devordagi yozuvi, jamoat va davlat ajralishi devori yakshanba qonunida qulaydigan paytni anglatadi; aynan shu nuqtada Muqaddas Kitob bashoratidagi oltinchi shohlik nihoyasiga yetadi, xuddi Belshazzar aynan o'sha kechada o'ldirilganidek. Devordagi qo'l yozuvi — Konstitutsiyadagi jamoat va davlat ajralishi devorini ag'darib tashlaydigan yozilgan qonundir.

9/11 dan yakshanba qonunigacha va undan keyin insoniyat uchun sinov muddatining yopilishigacha hamda yetti oxirgi balogacha bo'lgan davr bilan ifodalangan «tarix» — Xudoning Kalomida iboralar yoki so'zlarning ikki karra takrorlanishi orqali ramziylashtirilgan tarixiy davrdir. O'sha davrda Muqaddas Ruh to'kiladi: avval 9/11 dan yakshanba qonunigacha sepilish bilan boshlanib, undan keyin esa to'liq to'kilish yuz beradi. Muqaddas Ruh Masih tomonidan «Tasalliberuvchi» sifatida ifodalangan bo'lib, U kelganida Xudoning xalqiga barcha narsalarni ko'rsatadi.

Lekin Otam Mening nomim bilan yuboradigan Yupatuvchi, ya'ni Muqaddas Ruh, U sizlarga hamma narsani o'rgatadi va Men sizlarga aytgan hamma narsani yodingizga soladi. Yuhanno 14:26.

Muqaddas Ruh bir yuz qirq to'rt mingga "oltin moy" orqali yetkaziladi; bu ayni paytda "yomg'ir" hamdir va "Tasalliberuvchi" hamdir. "Tasalliberuvchi" sifatida ifodalanganda, Muqaddas Ruh Muqaddas Ruhning alohida bir namoyon bo'lishini ko'rsatmoqda.

Xudoning xalqi xushxabar talablarini bajarganlarida har doim Muqaddas Ruhga ega bo'lgan, ammo "avvalgi yillardagidek" chinakam muqaddas jonlanish davrlarida, jamoaviy tanaga nisbatan Muqaddas Ruhning alohida namoyoni bo'lganida, Muqaddas Ruh Tasalli beruvchi sifatida ifodalanadi. Bundan ham muhimrog'i, jamoaviy tananing xotiralari Tasalli beruvchi tomonidan ishga solinadi, chunki U "hamma narsani" ularning "yodiga soladi." Bu shuni tasdiqlaydiki, ushbu namoyonda ishtirok etayotgan o'sha kishilar haqiqiy tajribaga egadirlar, chunki Muqaddas Ruh ularning aqliy faoliyatida ishtirok etmoqda; zero, U "hamma narsani yodingizga solayotganda" tafakkur jarayoniga ta'sir ko'rsatmoqda.

Inson xotirasi hukm chiqarish, idrok, aql va vijdon kabi boshqa tarkibiy unsurlar bilan birikib, havoriy Pavlus "aql" deb ataydigan insonning oliy tabiatini tashkil etadi. Bu oliy tabiat yo jismoniy aql, yo Masihning aqlidir.

Chunki tanaviy fikr Xudoga dushmanlikdir; zero u Xudoning qonuniga bo'ysunmaydi va, darhaqiqat, bo'ysuna ham olmaydi. Rimliklarga 8:7.

Zero kim Rabbiyning fikrini bilibdi-ki, Unga ta'lim bersin? Ammo bizda Masihning fikri bor. 1 Korinfliklarga 2:16.

Quyi tabiat, ya'ni tana, "jonning kirish yo'llari" bo'lgan sezgilar bilan bog'liq asabiy, hissiy va gormonal tizimlardan tarkib topgan. Yuqori tabiat quyi tabiat ustidan hukmronlik qilish uchun mo'ljallangan bo'lib, shu sababli u qal'a sifatida tasvirlanadi; qal'a esa doimo sezgilar (quyi tabiat) tomonidan hujum ostida bo'ladi, va bu hujumlar qal'aga olib kiruvchi yo'llar orqali qal'aga qarshi amalga oshiriladi. Yuqori tabiat qal'asi ichida boshqaruv markazi mavjud, yoki Sister White buni qal'aning ichki qo'rg'oni deb ataydi. Bu ichki qo'rg'on muqaddasxonadagi Eng Muqaddas Joydir; muqaddasxona esa ikki asosiy bo'limga bo'lingan. Hovli tana, ya'ni quyi tabiatdir; hovliga kirish yoki qonni Muqaddas Joyga ko'chirish uchun parda yoki to'siqdan o'tish talab etilgan. Hovli pardalar bilan ikki tomondan chegaralangan.

U biz uchun pardadan, ya'ni O'z tanasidan o'tadigan yangi va tirik yo'lni bag'ishladi. Ibroniylarga 10:20.

Muqaddas maskan ikki qismga bo'linadi: hovli va maskan. Maskanning o'zi ham, yuksak tabiat singari, o'z navbatida ikki qismga bo'linadi. Yuksak tabiat ikki sohaga ajraladi. Bu sohalardan biri Muqaddas joy bilan, ikkinchisi esa Eng Muqaddas joy bilan ifodalanadi. Muqaddas joy insoniyatning faoliyat yuritishi uchun zarur bo'lgan aqliy faoliyatlarni ifodalaydi, ammo Eng Muqaddas joy Xudo bilan inson uchrashadigan sohdir. Eng Muqaddas joy Xudoning taxt xonasidir, va imonga qaytganlar Masih bilan birga samoviy joylarda o'tqazilgandirlar.

Va U bizni birga tiriltirib, Masih Isoda samoviy joylarda birga o'tqazdi. Efesliklarga 2:6.

Oyāt, undan oldingi bir necha oyatlar joylashgan, biroq mutlaqo ayni fikr oqimiga mansub bo'lgan parchadan olingan; unda Iso, xuddi Uning xalqi ham shunday bo'lgani kabi, samoviy joylarda o'tirgandir.

U Masihda amal qildi: Uni o‘liklardan tiriltirib, samoviy joylarda O‘zining o‘ng tomoniga o‘tqazdi. Efesliklarga 1:20.

Masih va Uning xalqi Muqaddasning Eng Muqaddas joyida birga o‘tirilgandir. Masih tiriltirildi, so‘ngra samoviy joylarda o‘tirdi, Uning xalqi esa ko‘tarilib, Muqaddasning Eng Muqaddas joyidagi taxt xonasida o‘tqizilgandir. Pavlus oltinchi oyatda ko‘tarilganlar oldingi oyatda gunohdan tiriltirilganlar ekanini ta’kidlaydi.

Hatto biz gunohlar ichida o‘lik bo‘lganimizda ham, bizni Masih bilan birga tiriltirdi, (inoyat bilan najot topgansizlar) va bizni U bilan birga tiriltirib, Masih Iso ichida samoviy joylarda birga o‘tqazdi. Efesliklarga 1:5, 6.

Efesliklarga maktubdagi ushbu parchaning mukammal bajo bo‘lishi Vahiy kitobining o‘n birinchi bobi dagi ikki guvohdir; ular tiriltiriladi, so‘ngra bir alomat sifatida osmonga ko‘tarib olinadi, biroq shu bilan birga samoviy joylarda o‘tqazilish uchun ham. Eng Muqaddas Xonada bu ikki guvoh insoniyatni Xudoning bevosita huzurida ifodalaydi, va u yerda o‘tirishga ularning haqqi har biri ega bo‘lgan nishon bilan asoslanadi. O‘sha nishon Xudoning muhridir, va Xudoning muhri insonning ilohiylik bilan bir bo‘lganini bildiradi; bu muhr esa Yupatuvchining, ya’ni Muqaddas Ruhning, “ularning” oliy tabiatidagi Eng Muqaddas Xonada istiqomat qilayotgani bilan ifodalanadi. Eng Muqaddas Xona ilohiylik va insoniylik birlashtiriladigan Xudoning taxt xonasidir, va u oliy tabiati tarkibida ilohiylik hamda insoniylik birga o‘tiradigan Eng Muqaddas Xonani o‘z ichiga olgan inson ma’badini ifodalaydi.

“Yupatuvchi”ning yog‘dirilishi bir yuz qirq to‘rt mingning muhrlanishidir va u najot tarixida o‘zgarishni belgilaydi, chunki o‘sha paytda jamoat jangari jamoatdan g‘olib jamoatga aylanadi. O‘sha paytda u bir yuz qirq to‘rt mingning Laodikiya harakatidan bir yuz qirq to‘rt mingning Filadelfiya harakatiga o‘tadi. O‘sha paytda u yettinchi jamoat tajribasidan oltinchi jamoat tajribasiga o‘tadi, oltinchi jamoat esa Millerchilar edi. Millerchilar harakati orqali amalga oshgan Filadelfiya oltinchi jamoatining bashoratli xususiyatlaridan biri shuki, u hech qachon jamoat bo‘lmagan. U faqat 1856 yilgacha harakat bo‘lib qolgan, o‘sha paytda Uaytlarning ikkalasi ham bu harakatni Laodikiyalik deb belgilagan. Oradan yetti yil o‘tgach, qonuniy jamoat tashkil etildi.

Yakshanba qonunidagi najotiy o‘zgarish Masihning Oliy Ruhoniy sifatida taxtga chiqarilishini belgilagan Hosil bayramidagi najotiy o‘zgarish orqali timsollangan edi.

“Pentikostdagi to‘kilish Osmon tomonidan Qutqaruvchining taxtga o‘tqazilishi amalga oshganini bildirgan xabar edi. U O‘z va’dasiga muvofiq, osmondan Muqaddas Ruhni O‘z izdoshlariga, Uning osmonu yerda, ruhoniy va shoh sifatida, butun hokimiyatni qabul qilganining hamda O‘z xalqi ustidan Masih etib moylangan Zot ekanining belgisi sifatida yuborgan edi.” Havoriylar faoliyati, 38.

Yakshanba qonuni vaqtida keyingi yomg‘ir yuz qirq to‘rt mingning ustiga o‘lchovsiz to‘kilganda, bu jangari jamoatning nihoyasiga yetib, zafarli jamoatning kelganini bildiruvchi “Osmonning xabari” bo‘ladi. Yuqoridagi muqaddas maskanda Hosil bayramida Masihning taxtga o‘tqazilishi, Yakshanba qonuni vaqtida yuz qirq to‘rt mingning moylanishini timsollaydi.

Masihning Moylangan Zot ekanini tasdiqlovchi “Pentekostal” quyilish osmondagi ochilish marosimidagi Uning moylanishini ifodalagan, biroq U suvga cho‘mganida ham moylangan edi. Uning suvga cho‘mishi (9/11)dan Pentekostgacha (yakshanba qonuni) bo‘lgan davr, shuningdek, Uning suvga cho‘mishidan uch yarim yil o‘tgach sodir bo‘lgan haqiqiy o‘limi, dafn etilishi va tirilishi (birinchi hosil bayrami) orqali yana ifodalanadi. Shunday ekan, 9/11 Uning suvga cho‘mishida ham, shuningdek Uning tirilishida ham ifodalanadi. Uning ramziy tirilishi va Uning haqiqiy tirilishi har biri Pentekost bilan yakunlanadigan ikki bashoratli yo‘lning boshlanishini belgilaydi. Har ikkala tarix ham birinchi hosil nazrining tirilishi bilan boshlanadi.

Lekin endi Masih o‘liklardan tirildi va uxlab qolganlarning birinchi hosili bo‘ldi. Chunki o‘lim inson orqali kelganidek, o‘liklarning tirilishi ham inson orqali keldi. Zero, Odam Atoda hamma o‘layotganidek, Masihda ham hamma tiriltiriladi. Ammo har kim o‘z tartibiga ko‘ra: birinchi hosil — Masih; so‘ngra Uning kelishida Masihga tegishlilar. 1 Korinfliklarga 15:20–23.

Masih O‘zining tirilishida birinchi hosil nazri bo‘lib, “Pentikostal mavsum”ning boshlanishini belgilaydi; bu mavsum esa Pentikostning birinchi hosil nazri bilan yakunlanadi. Masihning tirilishi arpadir, bug‘doy esa “so‘ngra” “U kelganida Masihga tegishli bo‘lganlar”dir. Masihning tirilishidan “so‘ngra” bo‘lganlar “U kelganida Masihga tegishli bo‘lganlar”dir; shu tariqa ular Pentikostda yig‘ib olingan o‘sha uch ming jon bilan ifodalanganidek, dunyoning oxirida sodiq jonlarning yakuniy yig‘ib olinishi timsolini beradi.

Ushbu oyat tirilish masalasini o‘lim nuqtayi nazaridan ham yoritadi. O‘lim Odam bilan boshlangan va barcha insonlarga o‘tadi, biroq bu “tartib” ichida sodir bo‘ladi. Havoriylar kitobida Butrus, Yo‘el kitobi o‘sha paytda bajo bo‘layotganida, odamlar gunohlari o‘chirib tashlanishi uchun, Tetiklashtirish zamonlari Taskinberuvchining huzuridan kelganda, o‘z gunohlarini hukm oldiga oldindan yuborishlari kerakligini qayd etadi. Masih o‘sha paytda gunohni o‘chirib tashlash uchun hukm kitoblariga qaramayotgan edi, chunki hukm bundan o‘n sakkiz yuz yildan ortiq vaqt keyinda edi.

“Har bir odam o‘z tartibida” degan ishora Odam Atodan boshlanadi va shu tariqa Odam Atodan boshlab to tetiklanish zamonlari kelgunicha o‘liklarning hukmini belgilaydi. So‘nggi yomg‘ir kelganda, hukm o‘liklardan tiriklarga o‘tadi. Oyatda ifodalangan vaqt davrida (Masihning tirilishidan Hosil bayramigacha), arpaning ilk hosilidan bug‘doyning ilk hosiligacha, yomg‘ir tiriklarning hukmi davomida yog‘moqda va yomg‘ir yog‘ar ekan, yomg‘ir orqali ifodalangan xabar bug‘doyni begona o‘tlardan ajratmoqda. Yakshanba qonuni paytida, ya‘ni Hosil bayramida, bug‘doy endi begona o‘tlar bilan aralash bo‘lmaydi va ikki hilpiratiladigan nonlardan iborat bug‘doyning ilk hosil nazri ko‘tariladi. 11-sentabrdan Yakshanba qonunigacha bo‘lgan poklanish jarayoni Malaki uchinchi bobda ham ifodalangan bo‘lib, u yerda Ahdning Xabarchisi levilarni poklaydi va tozalaydi, va buni “olov” bilan qiladi. “Olov” Hosil bayramidagi olov tillari bilan ifodalanganidek, xabarning ramzidir. Ko‘rib chiqilayotgan tarixda Hosil bayramining ilk hosili bilan ifodalangan, ikki hilpiratiladigan non bo‘lgan bir yuz qirq to‘rt mingni vujudga keltiradigan bu ikki toifaning ajralishi to‘la pishirilishi kerak edi, chunki ular gunoh timsolini o‘z ichiga olgan yagona nazr edi.

O'sha ikki silkitiladigan non xamirturushli edi, xamirturush esa gunohning ramzidir. O'sha xamirturush Tandirning olovida yo'q qilindi; bu Ahd Xabarchisining poklovchi olovi bilan ifodalanadi. Ishayo yigirma yettinchi bobda 9/11 da boshlanadigan, u "sharq shamoli kuni" deb ataydigan bir munozarani aniqlab beradi. Mazkur parcha Isroilning gunohlari aynan shu munozara orqali kafforat qilinishini o'rgatadi. "Munozara" haqiqiy so'nggi yomg'ir xabari bilan mavjud bo'lgan boshqa barcha soxta so'nggi yomg'ir xabarlari o'rtasidadir. Xabar "olov"dir, va "olov" — Ahd Xabarchisi poklash va tozalash uchun qo'llaydigan narsadir. So'nggi yomg'ir xabari ustidagi munozara yakshanba qonuni vaqtida ko'tariladigan Elliginchi kunning birinchi hosili bo'lgan bug'doy nazridan xamirturushni olib tashlaydi. Yuz qirq to'rt ming kishi Elliginchi kunning birinchi hosili bo'lgan bug'doy nazridir; ular Uning qonining oqlanishi va o'z guvohliklarining muqaddas qilinishi orqali g'olib chiqadilar, chunki muqaddas qiladigan narsa Kalom bo'lsa-da, u buni faqat Kalom xabar sifatida yetkazilgandagina amalga oshiradi. Xabarning taqdim etilishi yuz qirq to'rt ming kishiga yashash imkonini beradi, soxta so'nggi yomg'ir xabarining taqdim etilishi esa o'limni keltirib chiqaradi.

Va ular Uni Qo'zining qoni va o'z shahodatlarining so'zi bilan yengdilar; va ular o'z jonlarini o'limgacha ham sevmadilar. Vahiy 12:11.

Bir yuz qirq to'rt ming kishi Masihning O'zi yengib o'tganidek yengib o'tishda Unga ergashadilar, chunki bashoratli ma'noda ular Masihga ergashadilar.

Bular ayollar bilan bulg'anmaganlardir; chunki ular bokiralardir. Bular Qo'zi qayerga borsa, Unga ergashadiganlardir. Bular odamlar orasidan sotib olingan bo'lib, Xudo va Qo'zi uchun ilk hosildir. Vahiy 14:4.

Bu yerda, Vahiy kitobining o'n to'rtinchi bob, to'rtinchi oyatida yuz qirq to'rt ming kishi "ilk hosil" deb tanitiladi. Ular, shuningdek, "bokiralar" deb ham tanitiladi, va ilhom bizga Matto yigirma beshinchi bobdagi o'n bokira haqidagi masal Adventist xalqining tajribasini tasvirlashini ma'lum qilgan. Ular nafaqat "bokiralar", balki "ayollar bilan bulg'anmagan" hamdirlar, chunki yuz qirq to'rt mingni vujudga keltirgan sinov va ajratish jarayoni yuz qirq to'rt ming bilan "barcha" soxta dinlar o'rtasida farq hosil qildi. "Bular" Qo'zichoq qayerga bormasin, Uning ortidan boradilar, va ilk hosil nazrlari sifatida ular Masihga Uning o'limi, dafn etilishi va tirilishida ergashishlari lozim.

Vahiy kitobining o'n birinchi bobi, o'n birinchi oyatida, bayroq sifatida yuksaltirilishi kerak bo'lgan ikki guvoh avval o'ldiriladi, so'ng uch yarim kundan keyin, Masih kabi, ilk hosil nazri sifatida tiriltiriladi. Bo'lgan va bo'lib turgan ilk hosil nazri bo'lmish Masih, Laodikiya tajribasi bilan bankrot bo'lib qolganlarni qutqarish uchun ahd qoni to'kilishini o'z ichiga olgan edi va oladi. Bir oyatda, (to'rtinchi oyat) bir yuz qirq to'rt ming bilan bog'liq bo'lgan turli bashoratli nur yo'nalishlarining ushbu qisqacha xulosasi bayon etilgan. Va u Palmoni — ajoyib sanoqchi — ning qo'li bilan Vahiy 144 da bayon etilgan. Muqaddas Yozuvlarda ikki karra takrorlanish keyingi yomg'ir tarixini anglatadi, va keyingi yomg'ir — Tasalli Beruvchi Xudoning xalqi ustiga qachon va qaerda to'kiladigan bo'lsa, o'sha joy va o'sha zamondir.

Tog‘lar uzra xushxabar keltiruvchining, tinchlikni e‘lon qiluvchining oyoqlari naqadar go‘zaldir; yaxshilik xushxabarini keltiruvchining, najotni e‘lon qiluvchining, Sionga: “Xudoying hukmronlik qilur!” deb aytuvchining oyoqlari naqadar go‘zaldir! Qo‘riqchilarning ovozlari ko‘tarurlar; ular birgalikda kuylaydilar, chunki Egamiz Sionni qayta tiklaganida, ular buni ko‘zma-ko‘z ko‘rurlar. Ey Quddusning vayron joylari, shodlikka to‘lib jo‘sh uringlar, birgalikda kuylanglar; chunki Egamiz O‘z xalqiga taskin berdi, U Quddusni qutqardi. Egamiz barcha xalqlarning ko‘z o‘ngida O‘zining muqaddas bilagini ochdi; va yer yuzining barcha chekkalari Xudoyimizning najotini ko‘rur. Ketinglar, ketinglar, u yerdan chiqinglar, nopok narsaga tegmanglar; uning o‘rtasidan chiqinglar; Egamizning idishlarini ko‘tarib yuruvchilar, pok bo‘linglar. Ishayo 52:7–11.

Sion H6726 H6725 bilan aynan bir xil bo‘lib, u “ko‘zga yaqqol tashlanish hissi; yodgorlik yoki yo‘l ko‘rsatuvchi ustun: – belgi, sarlavha, yo‘l belgisi” degan ma‘noni anglatadi. Sion bir yuz qirq to‘rt mingning bayrog‘ining ramzidir va ushbu parchada ular allaqachon kechki yomg‘irni qabul qilganlar, chunki ular allaqachon tinchlikning xushxabarini e‘lon qilib, taqdim etganlar. Bu haqiqatga xuddi shuningdek xos bo‘lgan narsa shuki, ular “ko‘zdan ko‘zga” ko‘radilar; bu Hosil bayramidagi shogirdlarni ifodalaydi, chunki Hosil bayramidan oldingi o‘n kun birlashish davrini anglatadi. Rabbiiy “hath” (“o‘tmish zamon”ni ifodalab) xushxabar keltiruvchilar uchun allaqachon uch narsani amalga oshirgan. U “O‘z xalqiga taskin bergan,” “Quddusni qutqargan” va “barcha xalqlarning ko‘z o‘ngida O‘z muqaddas bilagini ochib ko‘rsatgan.”

U O‘z xalqiga 9/11 da “tasalli berdi”, shu bilan Malaki kitobining uchinchi bobidagi sinov jarayonining boshlanishini belgiladi; bu jarayon yakshanba qonuni paytida U barcha xalqlarning ko‘zi oldida “O‘zining muqaddas bilagini yalang‘och qilgani” bilan ifodalangan ilk hosil nazrlarining bayrog‘ini ko‘tarishi bilan yakunlanadi. U tasalli beradi, qutqaradi va bir yuz qirq to‘rt mingni yuksaltiradi. 9/11 da U tasalli beradi va poklanish jarayonini boshlaydi; bu jarayonda U O‘z xalqini qutqaradi va so‘ng ularni bayroq sifatida yuksaltiradi, yoki Malaki aytganidek, “Yahudo va Quddusning nazri” “qadimgi kunlardagidek” “ma‘qul bo‘ladi.”

Va u kumushni eritib poklovchi kabi o‘tiradi; u Levi o‘g‘illarini poklaydi va ularni oltin hamda kumush kabi tozalaydi, toki ular Egamizga solihlik ila nazr keltirsinlar. Shunda Yahudo va Quddusning nazri Egamizga qadimgi kunlardagi kabi, avvalgi yillardagi kabi maqbul bo‘ladi. Malaki 3:3, 4.

“Qancha vaqt” haqidagi mulohazalarimizni keyingi maqolada yakuniga yetkazamiz.

“‘Uning qo‘lida o‘zining sovurguvchi kuragi bordir; va U o‘z xirmonini butunlay tozalab, bug‘doyini omborga yig‘adi.’ Matto 3:12. Bu poklash paytlaridan biri edi. Haqiqat so‘zlari orqali somon bug‘doydan ajratilayotgan edi. Tanbehni qabul qilish uchun haddan tashqari behuda va o‘zini oqlovchi bo‘lganlari, kamtarlik hayotini qabul qilish uchun esa dunyoni ortiqcha sevganlari sababli, ko‘plar Isodan yuz o‘girdilar. Hozir ham ko‘plar xuddi shunday qilmoqdalar. Bugun jonlar Kafarnahumdagi sinagogada bo‘lgan o‘sha shogirdlar singari sinovdan o‘tmoqda. Haqiqat qalbga yetkazilganda, ular o‘z hayotlari Xudoning irodasiga muvofiq emasligini ko‘radilar. Ular o‘zlarida to‘liq o‘zgarish zarurligini ko‘radilar; ammo ular o‘zidan kechishni talab qiladigan bu ishni zimmasiga olishga tayyor emaslar. Shuning uchun

gunohlari fosh etilganda, ular g‘azablanadilar. Ular, xuddi o‘sha shogirdlar Isodan norozi bo‘lib: ‘Bu qattiq so‘z ekan; buni kim tinglay oladi?’ deb g‘o‘ldiragan holda Uni tark etganlari kabi, ranjib ketadilar.” Asrlar Istagi, 392.